

Leģionāru atceres pēcpusdiena Indianapolē

Saulainā, bet šim gada laikam neparasti aukstā svētdienas pēcpusdienā, 2017. gada 12. martā LSC Rīgas zālē pulcējās DV biedri, viesi, skolu jaunatne, kopā 55, ieskaitot 6 bērnus, lai atcerētos 16. marta leģionāru cīņas. Viesus sagaidīja ar pavasaža ziediem - dzeltenām narcisēm- pušķotie galdi, radot siltu draudzības sajūtu.

Apvienības priekšnieka vietnieks Gunārs Kancs sāka atceres brīdi, aicinot prāvestu Gunāru Lazdiņu svētbrīdim. Prāvests svētrunā aicināja mūs visus pieminēt mūsu leģionārus un cīnītājus, un lai mūsu lūgšanas atskan Dievam un tēvzemei, kā vienotai tautai ar vienotu sirdi.

Pēc sirsnīgās svētrunas, un kopīgi teiktās lūgšanas, apvienības valdes biedrzinis Andrejs Kancs nolasīja apvienības priekšnieka Māra Kārkliņa uzrunu, kuŗš darba pienākumu dēļ nevarēja piedalīties. Savā uzrunā Māris atgādināja, ka latviešu leģionāri pārstāigāja kaujas laukus gan pie Ļeningradas, gan pie Elbas un cīnījās pie Volchovas, Velikajas, Pomerānijā, Latgalē un beidzot Kurzemes cietoksnī..... Pirmo reizi 1944. gadā no 16. līdz 19. martam abas Latviešu leģiona divīzijas - 15. un 19. - austrumu frontē izcīnīja smagas kaujas un guva uzvaru pār pārāku pretinieku... Tādēļ 1952. gadā Daugavas Vanagu organizācija nolēma 16. martu atzīmēt kā Latviešu leģiona piemiņas dienu. Diemžēl, šis datums pēdējos divdesmit gados ir izraisījis nepamatotus pārmetumus, lai gan 16. marts ir diena, kad atceramies un pateicamies mūsu leģionāriem.... Pēc uzrunas Andrejs Kancs aicināja piecelties bijušos leģionārus un cīnītājus. Skolniece Laila Goetz katram pasniedza rozes ziedu, kā pateicību par viņu cīņām un uzupurēšanos.

Pēc svinīgās daļas DV dāmas aicināja viesus baudīt "kanaku paiku" - frikadeļu zupu ar piedevām un kafiju ar cepumu, ko bija sarūpējusi saimniecības vadītāja Ruta Kārkliņa ar palīdzēm Noru Ceriņu, Rasmu Kancs, Molly Gile un vienmēr čaklo izpalīgu Nikolaju Kārkliņu

Viesiem malkojot kafijas tasi, iesāka programmas daļu, rādot filmu - Džimlai Rūdi - Rallalā", kas ir traģikomēdija par vecajiem ļaudīm, kuŗi jūtas visiem nevajadzīgi, nolemj atteikties no pensijām, doties armijā, tā glābjot valsti no finanču krīzes.

Filmas komiskās izdarības izsauca lielu piekrišanu, radot jautrību ar krietnu smieklu devu no apmeklētājiem.

Atceres sarikojuma rīkotāji nevarēja lepoties ar apmeklētāju skaitu, tomēr varēja priecāties, ka tie, kas atnāca jutās apmierināti, priecīgi uzņēma rādīto jautro filmu, tā arī dodot apvienībai finansiālu atbalstu.

Pateicība visiem, kas atbalstīja šo leģionāru atceri. Lai svētīta viņu piemiņa.